

Čís. 9277.

Bylo-li usnesení, povolující exekuci, doručeno nepravé osobě, může se tato, bylo-li zasaženo do jejích práv, brániti rekurse. Chce-li však přivést k platnosti nové skutečnosti a průvody, může tak učiniti jen žalobou o nepřipustnost exekuce podle §§ 37, pokud se týče 39 čís. 5 ex. ř. anebo snad i žalobou podle § 61 knih. zák.

(Rozh. ze dne 16. října 1929, R II 342/29.)

Soud první stolice povolil exekuci proti Janu Machalovi, rekursní soud exekuční návrh zamítl. Důvody: Exekut (stěžovatel) brání se tím, že není totožným s povinovaným a že tedy exekuce neprávem proti němu byla povolena a provedena. Jak spisy okresního soudu jest prokázáno, byla nynějším vymáhajícím věřitelem podána žaloba proti Janu Machalovi, vulgo Drábů, domkaři ve V. a jeho manželce Kateřině tamtéž a také rozsudek téhož soudu v této sporné věci dne 15. března 1926 vydaný tvořící exekuční titul projednávané exekuční věci, zněl také na Machala Jana vulgo Drábů, domkaře ve V. a jeho manželku Kateřinu. Potvrzením obecního úřadu v L. ze dne 31. července 1929 jest zjištěno, že Jan Machala v L. čís. 86, proti němuž exekuce byla povolena a provedena, zdržuje se od svého mládí v L., že ve V. se nezdržoval a jen jeho manželka jménem Anežka že pochází z V. Těmito okolnostmi jest se vši určitostí zjištěno, že exekut Jan Machala čís. 86 v L. není totožným s dlužníkem Janem Machalou, domkařem ve V., vulgo Drábů, proti němuž zní exekuční titul, a že tedy exekuce proti stěžovateli neprávem byla povolena a provedena, jelikož veřejnou listinou neb veřejně ověřenou listinou nebylo vymáhajícím věřitelem prokázáno, že závazek v exekučním titulu určený z dlužníka tam uvedeného přešel na tu osobu, proti níž jest navržena exekuce (§ 9 ex. ř.). Posléze osoba exekutova v návrhu má býti uvedena tak přesně, by veškeren omyl v osobě exekutově byl vyloučen. Uvedl-li vymáhající věřitel v žalobě u jména žalovaného také přídomek »Drábův«, mohl v exekuční žádosti tento přídomek uvést, by tak s určitostí osoba povinného mohla se bezpečně rozeznávat od ostatních Machalů v téže obci se zdržujících (§ 7 a 54 ex. ř.).

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody:

Podle spisu C I 48/26 byl exekuční titul vydán proti Janu Machalovi, vulgo Drábův, domkáři ve V., a návrh na povolení exekuce byl učiněn proti témuž Janu Machalovi, domkáři ve V., jenže, jelikož se zatím odstěhoval do L., byla exekuce navržena proti Janu Machalovi, domkáři dříve ve V., nyní dělníku v L. čís. 86,

pod kterou adresou bylo usnesení exekuci povolující i doručeno. Proti tomuto usnesení podal rekurs Jan Machala, dělník v L. čís. 86, tvrdě, že exekuce proti němu neprávem byla povolena, poněvadž není totožným s dlužníkem a ve V. nikdy nebydlel, což osvědčil vysvědčením obecního úřadu v L. Než k této teprve v rekursu přednesené a osvědčené okolnosti nesměl rekursní soud přihlížeti, jelikož zákaz novot platí též pro exekuční řízení (dobrozdání bývalého nejvyššího soudu vídeňského k § 520 c. ř. s. bod 3), jež se nehodí k tomu, by v něm byly zjišťovány sporné skutkové okolnosti. Rekursní soud měl rozhodnouti podle stavu věci, jaký byl v první stolici, a jelikož podle toho nebylo závady, by navržená exekuce nebyla povolena, neměl rekursu vyhověti, nýbrž měl, nepřihlížeje k novotám, potvrditi usnesení prvního soudu. Bylo-li tím, že usnesení exekuci povolující proti dlužníku prý mylně bylo doručeno třetí osobě, zasáhnuto snad do jejích práv, mohla se tato brániti arcí i rekurssem. Chtěla-li však, jak učinila, k platnosti přivést nové skutečnosti a průvody, mohla tak učiniti jen žalobou o nepřípustnost exekuce podle §§ 37 pokud se týče 39 čís. 5 ex. ř., a nebo snad i žalobou podle § 61 knih. zák. Teprve v tomto sporném řízení bude možným rozhodnutí, jehož se bylo domáháno rekurssem.

Čís. 9278.

Zavázal-li se kupitel prodávajícímu, že zaplatí náklady sepsání, kolkování, zavěšení smlouvy, dále poplatky jakož i výlohy situačního plánu, a že zaplacení to vykáže prodávajícímu na jeho vyzvání, jde o smlouvu ve prospěch třetích osob (právního zástupce, eráru, geometra), jež se mohou domáhati plnění přímo na kupiteli.

(Rozh. ze dne 17. října 1929, Rv I 1906/28.)

V tržní smlouvě zavázali se kupitelé prodávajícímu, že zaplatí náklady na sepsání smlouvy. Vypracováním písemné smlouvy byl prodávajícímu pověřen žalující advokát, jenž se pak domáhal na žalované zaplacení. Oba nižší soudy žalobu zamítly, odvolací soud z těchto důvodů: Ustanovení § 881 obč. zák., na něž odvolatel poukazuje, předpokládá, že si někdo dal slíbiti konání třetí osobě, t. j. převzetí závazku konati něco přímo osobě třetí, nikoliv druhé smluvní straně. Tento závazek, jako každá smlouva, vyžaduje podle § 869 obč. zák., by vůle stran byla určitě a srozumitelně projevena, jinak smlouva nevznikne. Byla by proto strana žalovaná musila dáti určitě na jevo svůj souhlas, že bude platiti náklady sepsání, kolkování a knihovního vkladu tržní smlouvy ze dne 7. září 1927 přímo žalobci, nikoliv jen, že zaplatí útraty žalobcovy. První soudce správně zjistil, že obsah ujednání mezi Občanskou záložnou a prvžalovaným Josefem Š-em jest shrnut v tržní smlouvě, a že při jednání byl Josef Š. upozorněn, že náklady smlouvy